

BŁYSNAĆ SIĘ (1) *vb pf*

3 sg *praet n* błysnęło się.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Zaświecić, zaśnić się nagłym, krótkotrwałym blaskiem (o błyskawicy) [bezpodmiotowo]: burza się wierziała/ [...] Błysnęło się okrutnie/ więc pyorun wderzył/ Nád młodzyńcem ná Cyprys [...] vmierzył *RejWiz* 107v.

Formacje pochodne cf BŁYSKAĆ SIĘ.

KN